Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Lupașcu Natalia
Dosarul: nr. 2r-348/24
2-23185215-02-25r-26012024

D E C I Z I E

26 martie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componență:
Președintele completului, judecătorul Eugeniu Clim
Judecătorii: Steliana Iorgov și Olga Cojocaru

examinând în lipsa părților, recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2023, prin care s-a respins ca neîntemeiat demersul executorului judecătoresc Stoian Grigore, cu privire la anunțarea în căutare a debitorului Mutruc Ștefan,

C O N S T A T Ă:

La data de 20 decembrie 2023, executorul judecătoresc Stoian Grigore a adresat instanței de judecată un demers privind anunțarea în căutare a debitorului Mutruc Ștefan.

În motivarea demersului, executorul judecătoresc a indicat că, în cadrul biroului executorului judecătoresc Stoian Grigore, se află la executare documentul executoriu nr. 2-1574 din 04 ianuarie 2021, emis de Judecătoria *****, sediul central privind încasarea de la Mutruc Ștefan în beneficiul O.C.N. „Easy Credit" S.R.L. a datoriei în mărime de 11 985 lei.

Menționează că, prin încheierea nr. 176-10811/2021 a fost intentată procedura de executare și aplicate măsuri asiguratorii, în scopul executării documentului executoriu nominalizat. În vederea executării actului executoriu, executorul judecătoresc a efectuat interpelări în adresa instituțiilor de stat, deținătoare de registre, iar, din informația parvenită nu a fost identificat locul aflării bunurilor debitorului.

Susține că, drept urmare, verificând informația procedurii de executare s-a constatat că, debitorul nu locuiește la adresa indicată, iar, executorul judecătoresc este în imposibilitate de a întreprinde acțiuni de executare silită.

Notează executorul judecătoresc că, în adresa debitorului au fost expediate citații, iar scrisorile cu aviz recomandat la citațiile expediate au fost recepționate. În pofida acestui fapt, debitorul nu s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc.

Afirmă că, la data de 14 februarie 2022, 16 martie 2022, 20 ianuarie 2023, 03 aprilie 2023 a fost citat telefonic tatăl debitorului, - Mutruc Valeriu și i s-a adus la cunoștință existența hotărârii de judecată și dosarul de executare deschis pe numele lui Mutruc Ștefan. Mai mult, conform informației oferite de administrația publică locală, debitorul Mutruc Ștefan are viza de domiciliu în satul *****, dar la moment nu locuiește permanent pe teritoriul satului ***** și nu cunoaște locul aflării acestuia.

În concluzie, în conformitate cu art. 72 Cod de executare, executorul judecătoresc a solicitat dispunerea anunțării în căutare a debitorului Mutruc Ștefan.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2023, s-a respins ca fiind neîntemeiat demersul executorului judecătoresc Stoian Grigore cu privire la anunțarea în căutare a debitorului Mutruc Ștefan.

La data de 09 ianuarie 2024, executorul judecătoresc Stoian Grigore a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2023, solicitând casarea încheierii primei instanțe, soluționând prin decizie problema, cu emiterea unei hotărâri privind anunțarea în căutare a debitorului Mutruc Ștefan.

Relevă că, instanța de fond a trimitere la faptul că, nu a prezentat suficiente probe care să dovedească faptul că, debitorul nu se află la adresa vizei de domiciliu.

Susține executorul judecătoresc că, în cazul în care este stabilită adresa debitorului și locul de aflare, acesta poate să întreprindă acțiuni de executare silită, însă la caz, având în vedere că adresa debitorului nu este cunoscută, executorul judecătoresc este în imposibilitate de a întreprinde careva acțiuni.

Mai indică că, admiterea demersului de anunțare în căutare este condiționat de executarea cât mai eficientă a actului judecătoresc și prin neadmiterea creșterii dobânzii de întârziere a executării.

Studiind recursul declarat și materialele pricinii, Colegiul consideră recursul ca fiind neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii date de prima instanță, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 din aceiaşi lege, hotărârile şi încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunţării/ comunicării şi numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

După cum s-a indicat anterior, executorul judecătoresc Stoian Grigore a declarat recurs la data de 09 ianuarie 2024, împotriva încheierii Judecătorie Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2023. Astfel, Colegiul atestă că recursul a fost declarat în termen.

Conform prevederilor art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul Cod şi de alte Legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de Apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea atacată.

După cum rezultă din materialele dosarului, în temeiul cererii reprezentantului OCN „Easy Credit” SRL, executorul judecătoresc Stoian Grigore a intentat procedura de executare a documentului executoriu nr. 2-1574 din 04 ianuarie 2021, emis de Judecătoria *****, sediul central privind încasarea de la Mutruc Ștefan în beneficiul O.C.N. „Easy Credit” S.R.L. a datoriei în mărime de 11 985 lei.

Totodată, la adresa de domiciliu a debitorului Mutruc Ștefan a fost expediată încheierea nr. 176-10811/2021 din 15 iunie 2021 de intentare a procedurii de executare, prin care se informează debitorul despre necesitatea prezentării la sediul executorului judecătoresc la 01 iulie 2021, ora 10:00, cu scopul de a se determina modalitatea de executare a actului judiciar.

Conform extraselor din baza de date a Casei Naționale de Asigurări în Medicină, debitorul Mutruc Ștefan are statut de „Neangajat” și „Neasigurat”, iar potrivit informației despre contribuabil din 11 decembrie 2023, lipsesc informații privind veniturile și proprietățile debitorului Mutruc Ștefan.

Potrivit răspunsului nr. 1267 din 10 august 2021 eliberat de către primarul satului *****, raionul ***** s-a adus la cunoștință executorului judecătoresc că, Mutruc Ștefan are viză de domiciliu în satul *****, raionul *****, însă la moment

nu se află pe teritoriul satului, iar administrația publică locală nu cunoaște locul aflării acestuia (f.d.12).

Conform procesului-verbal de ieșire la fața locului din 18 aprilie 2022, executorul judecătoresc a ieșit la adresa: mun. Chișinău, str. Albișoara 68/3, ap. 30, iar din discuțiile cu proprietarul imobilului s-a constatat că, nu cunoaște persoana debitorului Mutruc Ștefan (f.d.13). Același lucru a fost confirmat și prin procesul-verbal de ieșire la fața locului din 06 iulie 2022, potrivit căruia tatăl debitorului a declarat că, ultimul de mult timp locuiește în mun. Chișinău, dar că, nu ține legătura cu familia (f.d.14). Aceleași declarații au fost făcute și în cadrul ieșirii la fața locului la data de 08 iunie 2023 (f.d.15) și 14 noiembrie 2023 (f.d.16).

Conform Registrului bunurilor imobile, Departamentul Cadastru, după debitorul Mutruc Ștefan nu sunt înscrise cu drept de proprietate bunuri imobile în țară (f.d.21).

Examinând demersul executorului judecătoresc, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2023, s-a respins ca fiind neîntemeiat demersul executorului judecătoresc Stoian Grigore cu privire la anunțarea în căutare a debitorului Stoian Grigore.

Colegiul civil consideră că, soluția instanței de fond este una justă din următoarele considerente.

În baza art. 10 alin. (1), (2) Cod de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile. Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condiţiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, până la achitarea dobânzilor, a penalităţilor sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare.

Pentru executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc dispune de anumite drepturi prevăzute de art. 22 Cod de executare, cum ar fi să citeze, la sediul biroului său şi la locul efectuării actelor de executare, debitorul şi alţi participanţi implicaţi în procesul de executare; să solicite şi să primească gratuit pe suport de hârtie şi în regim on-line din partea autorităţilor publice centrale şi locale, a instituţiilor (inclusiv financiare), din partea altor organizaţii (indiferent de tipul de proprietate şi de forma juridică de organizare) deţinătoare de registre de stat şi de informaţii relevante pentru procedura de executare orice informaţie care ar permite identificarea debitorului, a patrimoniului său şi a locului aflării lor, inclusiv şi să dispună anunţarea în căutare şi reţinerea mijloacelor de transport, să identifice bunurile debitorului, să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea

creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii.

Colegiul constată că, în conformitate cu art. 72 alin. (1), (2) Cod de executare, căutarea debitorului şi a bunurilor sale se efectuează în cazul în care prezența debitorului la anumite acțiuni de executare este impusă de lege, de documentul executoriu sau când executorul judecătoresc ori creditorul o consideră necesară, iar locul de aflare a debitorului nu este cunoscut, instanța de judecată, la demersul executorului judecătoresc sau la cererea creditorului, adoptă o încheiere de căutare a debitorului. Căutarea debitorului persoană fizică se efectuează de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află ultimul domiciliu al debitorului.

Din conținutul dispoziției legale enunțate se conturează două condiții în prezența cărora debitorul poate fi anunțat în căutare, și anume: 1) prezența debitorului la anumite acțiuni de executare este impusă de lege sau de documentul executoriu, executorul judecătoresc ori creditorul consideră necesară prezența debitorului la anumite acțiuni de executare, și 2) locul de aflare a debitorului nu este cunoscut.

În ce privește primul aspect - necesitatea prezenței debitorului la anumite acțiuni de executare, Colegiul relevă că pentru a anunța debitorul în căutare, urmează a fi argumentată imposibilitatea efectuării acțiunilor de executare în lipsa acestuia, ținând cont de conținutul legii, al documentului executoriu, opiniei creditorului sau executorului judecătoresc.

La caz, Colegiul constată că, demersul înaintat de executorul judecătoresc nu corespunde cerinței sus-descrise, având un conținut general și vag. Or, deși au fost întreprinse un șir de măsuri, acestea s-au dovedit a fi insuficiente.

În ce privește al doilea aspect, Colegiul remarcă faptul că în conformitate cu art. 38 alin. (1) și (2) Cod civil, domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta își are reședința obișnuită. Se consideră că persoana își păstrează domiciliul atât timp cât nu și-a stabilit un altul. Reședința obișnuită demonstrează o legătură apropiată și stabilă a persoanei fizice cu locul vizat. La determinarea reședinței obișnuite se iau în considerare toate elementele de fapt relevante, în special durata și regularitatea prezenței persoanei în locul vizat, precum și condițiile și motivele acestei prezențe.

Potrivit art. 39 alin. (1) Cod civil, până la proba contrară, domiciliul sau reședința temporară a persoanei fizice se prezumă că se află la locul menționat ca atare în buletinul de identitate sau, după caz, în alt act de identitate prevăzut de lege.

Colegiul civil reține că, odată cu intrarea în vigoare, la 01.03.2019 a modificărilor la Codul civil, legiuitorul clar a delimitat domiciliul persoanei (reședința obișnuită) de mențiunea privind viza de reședință din buletinul de identitate.

Mențiunea din buletinul de identitate se prezumă domiciliu doar în cazurile când nu există probe cu privire la domiciliul efectiv al persoanei.

Deci, pentru căutarea debitorului, este indispensabil ca locul de aflare a acestuia să nu fie cunoscut, or, de către executorul judecătoresc nu au fost întreprinse măsuri în vederea stabilirii domiciliului debitorului, nefiind realizat întreg ansamblul de acțiuni/ măsuri prevăzute de Codul de executare.

Prin urmare, sarcina demonstrării întreprinderii tuturor acțiunilor în vederea stabilirii locului aflării debitorului și imposibilitatea găsirii acestuia, ce ar justifica înaintarea demersului privind anunțarea în căutare a debitorului, revine executorului judecătoresc. Această ordine de idei rezultă din prevederile art. 72 Cod de executare în coroborare cu practica judiciară națională.

Colegiul civil reține că, prin prisma practicii judiciare naționale, până la înaintarea în instanța de judecată a demersului privind anunțarea în căutare a debitorului, executorul judecătoresc urmează să întreprindă efectiv toate acțiunile posibile și legale, întru stabilirea locului aflării debitorului, și doar în cazul în care a epuizat toate măsurile respective, să înainteze un demers în instanța de judecată, privind anunțarea în căutare a debitorului.

În concluzie, Colegiul conchide că instanța de fond just a constatat că, din materialele prezentate nu rezultă că executorul judecătoresc ar fi întreprins toate acțiunile posibile și necesare pentru a asigura executarea documentului executoriu și nu au fost aduse probe suficiente care ar confirma că locul de aflare a debitorului nu este cunoscut, or, cu referire la art. 67 alin. (4) din Codul de executare, în cazul în care înmânarea actului executorului judecătoresc către persoanele indicate la alin. (2) și (3) nu a fost posibilă, actul va fi comunicat prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Instanța de recurs ține să menționeze că, jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului prevede că, discrepanța respectivă trebuie examinată în lumina principiilor generale enunţate de Convenţie, prin care se cere ca să fie respectat un echilibru echitabil dintre necesitățile intereselor generale ale societății care sunt servite prin măsura în cauză şi drepturile fundamentale ale individului care sunt afectate prin acea măsură.

În lipsa materialului probator, instanța de recurs nu poate să determine dacă se respectă acest echilibru echitabil, or, balanța necesară nu va fi respectată dacă individul vizat a fost obligat să suporte „o sarcină individuală și excesivă”, impunând o sarcină disproporționată pe seama debitorului care are de achitat o sumă de bani vizavi de dreptul său la libera circulație.

Astfel, având în vedere că executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri în vederea probării necesității anunțării în căutare a debitorului Mutruc Ștefan, instanța de fond cu justă cauză a respins demersul executorului judecătoresc, iar, criticile recurentului instanța de recurs le consideră neîntemeiate.

Se resping afirmațiile recurentului, cu referire la faptul că în cadrul procedurii de executare debitorul a fost somat în nenumărate rânduri de a executa hotărârea de judecată, însă acesta le ignoră, or, sarcina demonstrării întreprinderii tuturor acțiunilor în vederea stabilirii locului aflării debitorului și imposibilitatea găsirii acestuia, ce ar justifica înaintarea demersului privind anunțarea în căutare a debitorului, revine executorului judecătoresc.

Totodată, se resping afirmațiile recurentului, precum că, până în prezent un rezultat la toate acțiunile sus indicate nu s-a stabilit, dat fiind faptul că, debitorul în mod direct se eschivează de la executarea hotărârii sus indicate, or, instanța de fond a apreciat probele, a determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și în final a emis o hotărâre justă.

Nu pot fi reținute nici alegațiile recurentului precum că, debitorul nu este angajat în câmpul muncii și nici nu este înregistrat în mod oficial în calitate de șomer, ori, potrivit informației de la f.d.5 actualizată din 18 decembrie 2023, Mutruc Ștefan este angajat în calitate de depozitar la *****, fapt ce nu a fost verificat de către executorul judecătoresc Stoian Grigore în vederea confirmării sau infirmării faptului dat.

În consecinţă, instanţa de recurs, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Comisia a menţionat că „... art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes”, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în recurs, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanţe.

Prin urmare, Colegiul civil ajunge la concluzia că, recursul urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat, iar încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2023 va fi menținută ca fiind legală și fondată.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2023, emisă în cauza civilă la demersul executorului judecătoresc Stoian Grigore cu privire la anunțarea în căutare a debitorului Mutruc Ștefan.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte completului, judecătorul Eugeniu Clim

Judecătorii Steliana Iorgov

Olga Cojocaru